

Vesilahden Junnilan kylän

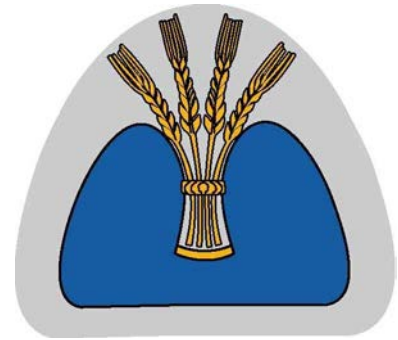
MARTTILAT

Sukuseuran tiedotuslehti N:o 16 / 15.4.2016

Vastaava toimittaja: Veikko Karppi

Kairatie 2 as 12 33710 Tampere

p 0400 848 836 sähköposti: veikko.karppi@elisanet.fi

Jäsenmaksun 10 €, eräpäivä 10.5.2016. Muistathan maksaa.
Kevään 2016 stipendit jaossa. Esitykset hallituksen jäsenille
10.5.2016 mennessä

Kirjaa kalenteriisi: **Sukukokous 9.7.2016 Tampereen**

Viikinsaaressa. Tule mukaan!

Sukuseuran kotisivut:

WWW.junnilanmarttilat.fi.

Sukukirjat (ei Kirstin sukuhaara)
nyt alennusmyynnissä: 10 € kirja.

Kysy hallituksen jäseniltä.

Marttiloita vuodesta 1754

Onneksi olkoon

”Mikä meitä vaivaa, kun heräämme mielummin neljältä yöllä laskemaan syntejämme sen sijaan, että miettisimme, mitä hyvää elämässä on?” kysyy valtakunnan tunnetuin tiedemies **Esko Valtaoja** Aamulehden artikkelissa (3.2.2016) ja nimeää median osasylliseksi.

Meille tarjotaan synkkiä uutisia kuten sotia, pakolaiskriisejä ja zikaviruksia, vaikka maailmassa menee paremmin kuin milloinkaan aikaisemmin.

Suomalaisetkaan, joiden elinvuodet jatkuvat pidempään kuin edeltäneillä sukupolvilla, eivät ole koskaan ennen olleet näin terveitä, varakkaita, onnellisiakin. Silti me pessimistit haluamme huonoja uutisia.

Valtaojan ajatuksia käsittelevä toimittaja Sihton artikkeli avautui uudella tavalla, kun löysin vanhojen lehtileikkeiden joukosta onnellisuutta käsittelevän kaksiosaisen jutun: ”Onni on oikea asenne” ja ”Älä ole hölmö vaan etsi itsellesi hyvä tuuri” (Aamulehti 18.9.2005).

Kirjoituksissa siteerataan englantilaista psykologi Richard Wisemania: ”Hyvä onni ei valitse meitä. Me valitsemme ja luomme hyvän onnen tai epäonnen” Wiseman neuvoo.

Hyvä tuuri, jota voi itse ohjailla on tie onnen. Ensimmäiseksi lehdessä neuvotaan rakentamaan ”hyvän onnen verkosto” ja pitämään sitä yllä. Me Marttilat olemme sen jo tehneet. Sukuseura muodostaa vahvan verkoston joka pysyy ja laajenee. Parempaa ei voisi löytää.

Avaudu kokemuksille, ole vastaanottavaisempi suhteessasi ympäröivään maailmaan, kuuntele sisintäsi, pysähdy, luota intuitioon, tulevaisuus tuo hyvää, ohjeistettiin edelleen hyvän onnen tiekartalla. Meidän tulee opetella onnekkaita vuorovaikutussuhteita toisten kanssa, ajatella asioista valoisasti, eikä jäädä märehtimään huonoa tuuria. Myös epäonnistumisesta voi seurata jotain hyvää. Tärkeintä on että emme samaistu huono-onnisiin (jos tiedämme keitä he ovat), vaan varomme heidän virheitään ja otamme tilanteen haltuun. Ei anneta periksi.

Mikä meitä odottaa

Tasavallan presidentti **Sauli Niinistö** varoitteli valtiopäivien avajaispuheessaan 3.2.2016 liiasta optimismista: ”Eurooppa ei pitkään enää kestä hallitsematonta kansainvaellusta. Sietorajan ylittyminen romahduttaa arvojärjestelmäämme. Käy niin, että pyrkimys hyvään tuottaa kaikille pahaa.”

Maahamme väärin perustein tulevat pakolaisetkin etsivät onnea, parempaa elämää, mutta kaikille sitä ei ole tarjolla. Euroopassa pystytetään aitoja ja meidän palautuskeskuksissamme tuhannet tänne tulleet pelkäävät kuljetusta takaisin kotimaahansa. Meidän hyvä ei riitä kaikille, vaikka hyväntekeväisyysjärjestöt niin uskovat ja lähestyvät meitä kirjeiden ja tv:n viihdeohjelmien välityksellä. Jokainen pyytää rahaa. Mikään ei riitä. Meidän elintasolla mitattavia autettavia on maailmassa liian paljon.

Digitaaliyhteiskunta

Kirjaudu, luo Yle Tunnus, varaa, osta, maksa, tärkeintä on, että teet sen itse. Palvelu on lopetettu ja ihmiset siirretty ”oleskeluyhteiskuntaan”. Viranomaisetkin toimivat internetissä ja asiakirjat haetaan R-kioskilta. Pankista ei saa rahaa. Sinne ei edes pääse muuten kuin varaamalla ajan pankkineuvojalle. Postit on jo suljettu, nyt on poliisiasemien vuoro. Maan viisaat antavat ohjeita, jotka toiset viisaat välittömästi tyrmäävät. Kukaan ei tunnu tietävän, mitä pitäisi tehdä. Jokainen palo sammutetaan väärin. Ylen ohjelmatuotannosta valtaosa on uusintoja tai moneen kertaan toistuvia trailereita, joilla täytetään päivittäistä ohjelma-aikaa.

Elämä vaatii verkkoon kytketyn tietokoneen, älypuhelimien tai tabletin. Digitaalista tekniikkaa, jonka maapallon yli pyyhkäisevä aurinkomyrsky lamauttaa hetkessä. Koko sivilisaatio palaa vuosikymmeniä taaksepäin. Tämä on tiedemiesten ennuste. Ajattele tässä sitten valoisasti.

Elämme historian parasta aikaa, Valtaoja filosofoi. Ollaan onnellisia. Katsotaan vaikka verkosta. Netissä on sukuseurallakin omat sivunsa WWW.junnilanmarttilat.fi. Tutustu, kuulut vahvojen ihmisten verkostoon.

Veikko Karppi

Puheenjohtajan tervehdys

Talvi on taittumassa hiljalleen kohti kevättä ja saimme kuin saimmekin jonkinlaisen talven aivan tammikuussa ja kunnan pakkaneenkin koetteli. Lumi ei oikein osunut Tampereen seudulle ennen helmikuun loppua ja taisi käydä niin, että tältä talvelta jäi minulta hiihdot hiihtelemättä. Nyt on siis vain juostu, sekä työ-, että vapaa-aikana.

Sukuseuran toiminnan osalta on toinen puheenjohtajakauteni myös kääntymässä kohti loppuaan ja sukuseuran vuosikokous tulee valitsemaan uudet toimihenkilöt kesällä pidettävässä kokouksessa.

Minulla on ollut ilo ja kunnia toimia sukuseuran hallituksen puheenjohtajana kohta kuuden vuoden ajan ja nyt on tullut aika tarkastella toiminnan onnistumista sukuseuran hallituksen toiminnan osalta.

Mukavampi on aloittaa onnistumisista, jona voitaneen pitää sukuseuran kotisivujen valmistamista ja käyttöönottoa. On ollut mukava havaita, että sivuja käytetään kohtuullisen aktiivisesti ja yhteydenottolinkin kautta tulee postia melkein viikoittain. Kesällä 2011 käyttöönotetuille www.junnilanmarttilat.fi kotisivuilla on kävijätilastojen yhteenvedon mukaan yksittäisiä käyntejä jo yli neljä tuhatta ja sivulatauksia melkein kymmenentuhatta. Näiden tilastojen valossa kotisivut ovat onnistuneet hyvin sukuseuran tiedon välittämisessä.

Keskeinen haasteemme on ollut kuitenkin tuo osallistumisasteen nostaminen ja erityisesti nuorten mukaan saaminen. Tämä tavoite vaatii edelleen hyviä toimenpiteitä, joista sukukokouksen yhteydessä on syytä keskustella. Kesäretket ovat olleet myös hyvä tapa saada suvun jäsenet kokoontumaan leppoisisissa merkeissä ainakin kerran kesässä yhteisten asioiden ympärille. Retkistä saatu palaute on pääasiassa ollut positiivista ja tarkoittanee sitä, että niitä kannattaa järjestää varmasti myös jatkossa. Ympärilie täytyy luoda toimintoja, joiden avulla myös suvun nuoret saataisiin helpommin mukaan yhteisiin tapahtumiin.

Tulevana kesänä järjestetään sukuseuran sääntömääräinen kokous heinäkuun 9. päivänä Tampereella Viikinsaareissa, jossa kokouksen lisäksi saamme nauttia runsaan lounaan sekä katsoa virkistävää teatteriesityksen. Kesätapahtuma aloitetaan kokoontumalla kello 10.35 alkaen Laukontorille, jossa kaikille jaetaan laivapiletit, joilla tapahtuu nousu laivaan. Laivan lähtö tapahtuu kello 11.00. Kaikki vauvasta vaariin mukaan nauttimaan sukuseuran iloisesta tapaamisesta.

Jälleen kerran olette saaneet käsiinne sukuseuran lehden, jonka valmiiksi saaminen on iso asia ja siitä kiitos lankeaa Veikko Karpille, joka on taas loihittanut meille runsaan paketin tietoa hienojen valokuvien kera.

Heinäkuun tapaamista odotellessa toivon kaikille oikein hyvää kesää ja tapaamista kesäretken yhteydessä.

Terveisin

Harri Uusi-Rajasalo
puheenjohtaja

Vinkki omalla autolla sukutapaamisen tuleville: Aja autosi marketin p-paikalle ja jatka TKL:n bussilla Keskustorille. (Esim: Turtolan Citymarketin p-paikalle ja jatka TKL:n bussilla 10, pysäkki Sotilaankadulla tai 21, päätepysäkki pysäköintialueen reunassa. Molemmat ajavat Keskustorille, mistä on lyhyt kävelymatka Laukontorille. Aikataulut löydät netistä / TKL). Laukontorin tuntumassa ei ole rajoittamattomia pysäköintipaikkoja. V.K.

Tästä portista alkoi sukuseuran opastettu kesäretki 8.8.2015 Finlaysonin vanhalle tehdasalueelle ja kosken vastarannan museokeskus Vapriikkiin.

James Finlayson myi Tampereelle perustamansa puuvillatehtaan vuonna 1836 **Carl Samuel Nottbeckille** ja **Georg Adolf Rauchille**. Kaupan edellytyksenä oli mm. Finlaysonin nimen säilyttäminen yrityksen nimessä. Tehtaan nimeksi tuli Finlayson & Co.

Sukuseuran kesäretkelle osallistunut **Jussi Joki** (Kirstin sukuhaara) kulki tehdasalueella isoisänsä Karl Adolf Kuuselan jalanjälkiä. Paikka oli hänelle erityisen läheinen. Lempäälän Aimalan Seppälässä 1858 syntynyt, Kaarlona tunnettu Karl Adolf Kuusela sai työkirjan 1876. Tampereelle hän muutti 1891 ja asettui asumaan Amurin kaupunginosaan. Työpaikka löytyi Finlaysonin

Werstaalta.

Jussi Joki muisteli isoisäänsä:

Vaari oli olosuhteista johtuen lähtenyt työnhakuun Tampereelle. Vuosi oli 1891. Hän sai pysyvän työpaikan Finlaysonilta lämmittäjänä. Puoliso Matilda Wilhelmina Kuusela os. Ketola oli syntynyt Pirkkalassa v.1875

Tampere oli tuohon aikaan naisvaltainen kaupunki. 1900-luvun alkupuolella sanottiinkin, että Tampereella oli kaksi naista yhtä miestä kohden ja Finlaysonin vanhat piit päälle. Ilmeisesti vaarikin oli onnistunut saamaan pauloihinsa itseään 17-vuotta nuoremman neitokaisen. Lämmittäjän työtaitoa hyväksi käyttäen hän sai aikaiseksi mummun kanssa yhteensä 11-lasta. Perimätiedon mukaan tärkein kodin väline oli käymälän ("huusin") avain. Se ei juurikaan joutanut olemaan naulassa, koska naapuriperheessä oli myös suunnilleen saman verran lapsia ja heillä oli Kuuselan perheen kanssa yhteinen käymälä ("huusi").

Me serkukset lähdimme sukuseuran retkelle etsimään vaarin ja muutamien vanhempiemme jalan jälkiä.

Meillä oli Finlaysonin työntekijöistä otettu valokuva (ei yllä oleva) ja halusimme nähdä miltä paikka näyttää tänä päivänä. Valokuvan taustalla olevaa seinää ja ikkunoita emme enää täysin tunnistanee. Väinö Linnan aukiolla seinä ja ikkunat muistuttivat lähinnä valokuvan taustaa. Ilmeisesti rakennusten saneeraukset ja kunnostustyöt ovat vaikuttaneet rakennusten ulkonäköön.

Retki oli silti antoisa, koska näimme esivanhempiemme ja vanhempiemme työympäristön ja saimme kulkea samoja jalanjälkiä.

Viereisessä kuvassa poseeraavat Finlaysonin lämmittäjät 1886. Kaarlo Kuusela, (ent Friman) on eturivissä, kolmas vasemmalta.

Tämä oli yhden sukumme ihmisen tarina. Finlayson tarjosi elannon Kaarlolle ja tämän perheelle, varmaan monta muutakin Yrjönpojan jälkeläistä on vuosien saatossa sieltä leipänsä ansainnut.

Kuuset, niin kuin Finlaysonin työväki yleisesti asui Amurissa, yhteiskeittiöllä varustetussa talossa. Perheellä oli oma huone johon yksitoistalapsinen perhe joutui ahtautumaan. **Lauri Viidan** kirjoitus Moreenissa 1950 kuvaa loistavasti tehtaan työväestön elämää ja tuntoja:

Jonakin vuorokauden hetkenä, milloin myöhäisenä, milloin varhaisena, Iisakki keräsi työkalunsa ja puurastustähteensä tiettyihin paikkoihin ja lähti määrämittäisin askelin astumaan Puuvillatehtaankatua puuvillatehtaan kirkon ohi määrättyyn puuvillatehtaan työläisasuntoon, jossa määrätty toimet, makuu ja syöminen, odottivat toimittajansa. Sitä väliä hän oli astellut jo kymmenisen vuotta, astellut ja katsellut, tähystänyt kaksin silmin; yksikin olisi ollut niin tutulla väylällä ihan silkkaa ylellisyyttä.

Kaikki paikalla. Retkeläiset kokoontuivat Tampereen Vanhankirkon puistoon.

Kokoontumisen jälkeen lähdettiin kävelen läheiselle Finlaysonin tehdasalue kokemaan Siperian nostalgiaa ja edelleen Tammerkosken vastarannalle tutustumaan museokeskus Vapriikin suomalaisten keskiaikaisista pyhiinvaellusmatkoista kertovaan näyttelyyn. Mitenkä tavallinen keskiajan suomalainen pystyi jättämään kaiken ja vaeltamaan pyhiin läpi Euroopan? Miten matka järjestettiin, mitä varusteita tarvittiin, missä yövyttiin ja mitä matkalta tuotiin kotiin? Moneen kysymykseen museo-opas tiesi kertoa vastauksen.

Päivän rasitukset kuitattiin Museoravintola Valssin lounaalla. Hyvä, ehkä paras kesäretki, sanoivat retkeläiset.

Sukuseuran kotisivut ovat tuottaneet mielenkiintoisia kysymyksiä. Viimeksi Erja Eskolin halusi ostaa sukukirjan. Ensimmäinen kysely ei tuottanut tulosta, Erja Eskolinin mainitsevat esivanhemmat eivät olleet Marttiloita. Erja tarkensi kyselyään. Tieto johti Kirsti Yrjöntyttären. Kirstillä ja Erkki Mikonpojalla oli tytär Birta Erkintytär, joka avioitui Juho Joosepinpojan kanssa. Heillä oli poika Kaarle Kustaa Mäsä (s.1827), joka avioitui Maija Stina Juhontyttären kanssa. Heillä oli tytär Wilhelmina (s. 1863), joka avioitui **Kaarle** Kustaa Vihaston kanssa. Tämä tieto linkitti kysyjän Marttiloiden sukuun.

Kaarlen isä oli Juho Kustaa Laatiska ja äiti Kreeta Liisa Matintytär. He ovat myös Erja Eskolinin esivanhempia. Vihastoilla oli viisi lasta, joista vain Hilja Helena Ala-Orvola jäi sukua jatkamaan.

Väinö Kolho, vuoden 2015 stipendiaatti

Vuoden 2015 stipendin sai Helsingin Suomalais-venäläisen koulun lukiosta ylioppilaaksi valmistunut Väinö KOLHO (Kirstin sukuhaara).

Väinöllä oli synnynnäinen sydänvika, minkä vuoksi hänen elämänsä ensimmäiset päivät kuluivat tehohoidossa Lastenkliniikalla. Vasta 7 -vuotiaana hänelle voitiin tehdä korjaava leikkaus. Se onnistui ja sydän parani.

Karjalan prikaatissa, Vekaranjärvellä, varusmiespalvelua suorittamassa olevan Väinön suunnitelmissa on hakea Lappeenrannan Teknilliseen Yliopistoon, missä venäjän kielestä saa lisäpisteitä.

Ilmojen halki kulki Lauri Liljamon tie

Lauri Johannes Liljamo syntyi 12.10.1925 Kemissä, kuoli 23.7.2012 Ruovedellä. Pääsi Kemin lyseon oppilaaksi 1937, valmistui ylioppilaaksi 1946 ja liikunnan lehtoriksi 1950. Vanhemmat Lauri Leonard ja **Juho Yrjönpojan jälkeläinen** Vieno Siviä Liljamo os. Ekman.

Laurin perheeseen kuului vaimo ja kaksi poikaa sekä tytär, joka menehtyi syntymänsä jälkeen. Lauri Liljamo (Lape) toimi valtakunnallisen harrastusilmailun kehittäjänä vuosikymmenien ajan sekä lennokkitoiminnassa että purjelennon piirissä.

Valtakunnallisestikin urauurtavan kehitystyön Lape on tehnyt lennokkiurheilun alalla etupäässä kerho- ja sitä kautta etenkin nuorisotyössä. Asepalveluksessa sodan aikana Lentolaivue 14:ssä Tiiksjärvellä hän harjoitti varusmiesten keskuudessa lennokkien rakentelua ja lennättämistä.

Valmistuttuaan liikunnanopettajaksi 50- luvun alussa hän opettajan sijaisuuksiensa lomassa perusti heti vireästi toimintansa aloittaneet lennokkikerhot; ensin Valkeakoskelle ja sen jälkeen Karkkilaan. Vuonna 1955 tultuaan valituksi liikunnanopettajaksi Tornioon hän perusti sinne Tornion Lennokkikerhon. 60- luvun alussa toimiessaan neljä vuotta virassa Kemissä hän toimi samalla Kemin Ilmailukerhon puheenjohtajana. Siirryttyään 1964 Tampereen klassilliseen kouluun liikunnan lehtoriksi hän organisoi hyvin nopeasti tamperelaisen lennokkiharrastuksen uuteen uskoon ja tulostakin tuli: Tampereen Ilmailuyhdistys palkittiin 1967 Suomen Ilmailuliiton Kotkanpoika- kiertopalkinnolla tuloksellisimmasta toiminnasta edellisvuoden aikana. Tämän palkinnon myöntämisen perusteluna oli vireä lennokkitoiminta; tamperelaiset olivat kolmen vuoden aikana peräkkäin voittaneet valtakunnallisen lennokkitoimintakilpailun ja tästä suurin kunnia kuului Lauri Liljamolle. Valtakunnallista eri kerhojen taholta tapahtuvaa lennokkitoimintaa hän oli johtamassa myös Ilmailuliiton keskustoimikunnan kautta.

Lape aloitti purjelentoharrastuksensa 1946 Kemissä ja suoritti seuraavana vuonna purjelennon kansainväliset A ja B- tutkinnot. Suomen Ilmailuliiton palkintona valtakunnallisesti menestyksekkäästä lennokkitoiminnasta saatiin Kemistä vielä samana vuonna lähettää yksi nuori Jämsjärkele purjelennon C-kurssille. Tälle palkintomatkalta lähetettiin Lauri Liljamo.

Vuonna 1950 Lape valmistui Jämsjärkele yksipaikkaisten purjelentokoneiden ja vuonna 1955 kaksipaikkaisten koneiden lennonopettajaksi. Tämän jälkeen hän loi huomattavan valtakunnallisen uran purjelennon lennonopettajana kouluttaessaan vanhoista 1-paikkaisten koneiden opettajista 2-paikkaisten koneiden opettajia maamme eri ilmailukerhojen tarpeisiin. Tästä koulutusjaksosta lähtien hän toimi myös ilmailuviranomaisen valtuuttamana tarkastuslentäjänä.

Kahdentoista kesän ajan Lape toimi lennonopettajana ilmailukoulussa Jämsillä ja koulun muututtua ilmailuopistoksi, sen rehtorina.

Purjelennon ennätyspuolella Lape saavutti vuosina 1957 – 1961 kuusi SE:tä, joista 200 km:n kolmionopeuslento uupui vain 3 km/h voimassa olleesta ME:stä ja vapaan matkalennon ennätys oli ensimmäinen Suomessa purjekoneella lennetty yli 500 km:n matka. Lentokokemuksena Lapella on 7000 lentoa ja 2700 kokonaislentotuntia. Hän saavutti ensimmäisenä suomalaisena purjelentäjänä 1000 lentotuntia v.1962.

Suomen tasavallan presidentti Martti Ahtisaari myönsi Lauri Liljamolle lentokapteenin arvonimen 1998.

Lauri Liljamon kunnialistaa:

1965 Kansalliset kilpailut, Räyskälä, Lauri Liljamo (1. sija),
1966 SM-kilpailut, Räyskälä, Lauri Liljamo (4.),
1968 MM-kilpailut, Leszno, Puola, Lauri Liljamo,
1969 SM-kilpailut, Räyskälä, Lauri Liljamo,

KOKOUSHUTSU

Vesilahden Junnilan kylän Marttiloiden

Sukukokous (vuosikokous) pidetään Tampereen Viikinsaaren ravintolassa

lauantaina 9.7.2016 klo 10.30

Kokouksessa käsitellään sukuseuran sääntöjen 9 §:ssä määrättyt asiat:

- tilinpäätös ja vastuuvapaus 2013 - 2015;
- toimintasuunnitelma, tulo- ja menoarvio, liittymis- ja jäsenmaksu 2017 - 2019;
- päätetään sääntömuutoksesta, joka koskee toiminnan tarkastajan / -jien valintaa
- hallituksen puheenjohtajan, varapuheenjohtajan, hallituksen jäsenten ja toiminnan tarkastajan vaali;

Päivän ohjelma:

10.30 Kokoon-tuminen Tampereen Laukontorilla (satama)

- ilmoittautuminen ja teatterilippujen jako

11.00 Laiva lähtee Viikinsaareen

11.30 Kokous alkaa

13.30 Lounas Viikinsaaren ravintolassa.

14.30 kesäteatteri Albatrossi ja Heiskanen

Teatterin jälkeen jatketaan tarvittaessa kokousta / paluu laivalla
Laukontorille (Laiva lähtee 16.30, 17.30 jne)

Osallistumismaksu, joka sisältää laivamatkat, lounaan ja teatterin 30 € / henkilö.

Ilmoittautuminen Taina Wahlmanille p 0500 121 647 (tainawahlman@gmail.com) viimeistään
pe 17.6.2016

Osallistumismaksu maksetaan tilille: FI96 4510 7620 0300 72

Välitä tietoa, haasta sukulaisesi liittymään sukuseuraan.
Leikkaa tästä, tai lähetä lomakkeen tiedot sähköpostitse.

JUNNILAN KYLÄN MARTTILAN SUKUSEURA

JÄSENHAKEMUS

Sukunimi _____ Etunimet _____

Syntymäaika _____ paikka _____

Lähiosoite _____

Postinumero _____ Postitoimipaikka _____

Puhelinnumero _____ sähköposti _____

Allekirjoitus _____

Jäsenrekisteri:

Anne Säike

Pyhäojankatu 12

33710 Tampere

a-me.s@wippies.fi

Tätä me menemme katsomaan Viikinsaareen

ALBATROSSI JA HEISKANEN

Jukka Virtasen kirjoittama, Junnu Vainion klassikkolauluihin perustuva musiikinäytelmä. Esitys kestää n. 2 tuntia.

Pääosissa esiintyvät mm. monista tv- ja elokuvarooleista tuttu suosikinäyttelijä Eppu Salminen,

Salatut elämät -tähti Anneli Ranta ja Kätevä emäntä -sarjassa esiintyvä Jarkko Tiainen. Albatrossi ja Heiskanen on riemastuttavan hauska ja liikuttavan riipaiseva musiikinäytelmä. Jukka Virtasen napakka teksti imaisee katsojat mukaansa Junnu Vainion elämänläheisistä ja koskettavista lauluista koostuvassa näytelmässä. Esityksessä kuullaan mm. Albatrossi, Vanhoja poikia viiksekkäitä, Käyn ahon laitaa ja parikymmentä muuta Junnun laulua nelihenkisen orkesterin säestämänä.

Viikinsaari on Pyhäjärven saari ja perhepuisto 20 minuutin laivamatkan päässä Tampereen keskustasta. Saaressa voi retkeillä muuten vaan tai osallistua kesän runsaaseen ohjelmatarjontaan. Saaren laivaliikenteestä vastaa Suomen Hopealinja.

Viikinsaaren laivoille ei voi tuoda koiria eikä muita kotieläimiä. Laiva lähtee Laukontorin rannasta tasalta ja Viikinsaaresta puolelta. Mantereella autojen pysäköintiin tulee käyttää yleisiä pysäköintipaikkoja (google / pysäköinti Tampere -sivuilta löytyy useita vaihtoehtoja ja hinnat).

Lisää Viikinsaaresta www.hopealinja.fi/viikinsaari

STIPENDIT HAUSSA

Haluatko muistaa lukion tai ammattioppilaitoksen päättävää sukumme nuorta stipendillä? Tee hallitukselle osoitettu vapaamuotoinen esitys 15.5.2016 mennessä ja jätä se jollekin hallituksen jäsenistä tai sukuseuran sihteeri Liisa Löyttyniemelle. (liisa.loyttyniemi@bt-yhtymä.fi)

Vuoden 2016 jäsenmaksu. Käytä maksaessasi viitenumeroa.

Saajan tilinumero	FI96 4510 7620 0300 72	TILISIIRTO Jäsenmaksu 2016 / jäsen N:o _____ Ilmoita jäsennumerosi (osoitetarrassa) kohdassa ”viesti” tai jäsenen nimi mikäli maksaja on eri henkilö kuin jäsen.	
Saaja	Junnilan kylän Marttilan sukuseura ry.		
Maksaja			
		Viitenumero:	
	Tililtä:	Eräpäivä 15.5.2016	€ 10,00